

Sokołowska: Kultura debaty na Litwie – obecna czy nie?

[zw.lt/opinie/dwujezyczne-tabliczki-sa-zgodne-z-prawem-co-dalej](#)

24 stycznia
2019

Fot. Joanna Bożerodska

W 2016 r., w ramach obchodów Europejskiego Dnia Języków, mer Wilna Remigijus Šimašius odsłonił tabliczkę w jęz. polskim przy ul. Warszawskiej oraz tabliczkę w jęz. rosyjskim przy ul. Rosyjskiej, a później – kolejne tabliczki w innych językach. Przedstawiciel Rządu poprosił o natychmiastowe usunięcie tych tabliczek z powodu niezgodności z ustanowionymi przepisami dotyczącymi języka państwowego. Państwowa Komisja Języka Litewska poparła taką prośbę twierdząc, że Nielitewskie nazwy tabliczek nie są również zgodne z wyjątkami (przy Nielitewskim zapisie musi widnieć zapis w języku państwowym).

Najwyższy Sąd Administracyjny Litwy w swoim postanowieniu stwierdził, że zgodnie z art. 17 Ustawy o języku państwowym, wymagany nakaz zapisów w przestrzeni publicznej (w tym również zapisy publiczne, jak i dane, znaczki, pieczęta firm, organizacji itp.) jest sformułowany w sposób imperatywny. Jednakże sąd po zbadaniu terminu „napisy publiczne”, stwierdził, że graficzny charakter tabliczek nie spełniał kryteriów terminu użytego w art. 17 Ustawy o języku państwowym, a więc zawarte w tabliczkach napisy nie naruszały wymogów tej normy. Sąd zauważył również, że dwujęzyczne tabliczki oraz ich zapis w języku innym niż państwowy również zawiera projekt graficzny, związany z symbolami konkretnych narodów, których językami nazywane są ulice. W tablicach tych napisy są przedstawione w postaciach charakterystycznych tylko dla systemu oznaczeń języków tych narodowości. Wspomniane rysunki graficzne z symbolami oraz znakami poszczególnych narodów, charakterystyczne tylko dla systemu języka tych narodowości, są uważane przez Kolegium za jedną wizualną całość. Decyzja Najwyższego Sądu Administracyjnego Litwy jest ostateczna i nie może zostać odwołana.

Europejska Fundacja Praw Człowieka (EFHR) przypomina, że ratyfikowana przez Litwę Konwencja Ramowa o ochronie mniejszości narodowych stanowi, że dwujęzyczne nazwy topograficzne są dozwolone w krajach licznie zamieszkałych przez mniejszości narodowe, w oparciu o wymogi ich systemu prawnego, w stosownych przypadkach, umowy z innymi państwami, uwzględniając szczególne warunki oraz potrzebę takiego systemu znakowania.

W zaleceniach Komitetu Doradczego o wdrożeniu Konwencji Ramowej o ochronie mniejszości narodowych z dnia 8 stycznia 2019 r. podkreślony został brak postępów w używaniu języków mniejszości w nazwach topograficznych. Komitet powtórzył, że art. 11 ust. 3 Konwencji został naruszony przez brak możliwości używania języków mniejszości w oznaczeniach topograficznych na obszarach gęsto zamieszkałych przez mniejszości.

Dwujęzyczne odniesienia topograficzne potwierdzają, że obecność mniejszości narodowych jest ceniona i dlatego ma ważną symboliczną wartość dla integracji społecznej. EFHR ma nadzieję, że decyzja Najwyższego Sądu Administracyjnego Litwy zakończy wreszcie ten wieloletni spór i nie pozwoli już kwestionować prawa mniejszości do posiadania oznaczeń topograficznych w ich własnym języku, a także zachęci do przyjęcia niezbędnych zmian legislacyjnych.

Tagi: dwujęzyczne tabliczki